

## Cudowne dziecko.

Jak stwierdzono, statystycznie 3% każdej populacji to dzieci wybitne. Niestety dzisiejsze warunki życia nie sprzyjają odkrywaniu talentów. Zagonieni, zatroskani rodzice myślą częściej o zaspokojeniu podstawowych potrzeb swoich dzieci, niż o ich potencjalnych zdolnościach. Warto jednak przystanąć i przyjrzeć się synowi lub córce, przypomnieć sobie okres wczesnego dzieciństwa i przeanalizować dotychczasowy rozwój. Dzieci wybitne mają wiele cech wspólnych, a należą do nich:

- duże zainteresowanie otoczeniem w okresie niemowlęctwa,
- zadawanie niezliczonej liczby pytań i oczekiwanie wyczerpujących odpowiedzi w wieku lat kilku,
- niekonwencjonalne zachowania: u dzieci młodszych umiejętność długiej, zajmującej zabawy jednym przedmiotem przez nadawanie mu wielorakiego znaczenia, u dzieci starszych umiejętność długiego skupienia uwagi na ulubionej czynności,
- umiejętność szukania wielu rozwiązań dla pojawiających się problemów,
- wcześnie pojawiające się zainteresowanie kolekcjonerstwem,
- zaskakujące dorosłych subtelne poczucie humoru,
- umiejętność szybkiego zapamiętywania interesujących dziecko wiadomości,
- błyskawiczne wykonywanie zadań szkolnych i absorbowanie uwagi nauczyciela niekończącymi się pytaniami,
- częste oddawanie się marzeniom i opowiadanie o nich dorosłym,
- przeżywanie frustracji z powodu zbyt prostych zadań.

Jeśli rodzic dojdzie do wniosku, że jego dziecko należy do uzdolnionych, musi pamiętać o tym, że mimo niezwykłych zdolności, jego syn lub córka to wciąż dziecko, które ma takie same potrzeby jak rówieśnicy. Posiadanie cudownego dziecka może być radością, ale także nie lada wyzwaniem. Dlatego rodzic powinien:

- z entuzjazmem podchodzić do osiągnięć dziecka i zachęcać, by rozwijało swoje zdolności,
- dużo rozmawiać i chwalić jego osiągnięcia w danej dziedzinie,
- wybierać dodatkowe zajęcia zgodnie z zainteresowaniami dziecka,
- nie oczekiwać, że dziecko będzie najlepsze we wszystkim,
- liczyć się z pragnieniami dziecka i nie zmuszać do uczenia się czegoś, co nie sprawia mu żadnej radości,
- pamiętać, że nie ma prawa realizować własnych ambicji kosztem swojego dziecka,
- stawiać przed dzieckiem zdolnym takie same obowiązki domowe, jak przed innymi dziećmi,
- unikać porównań z tymi, którzy wypadli lepiej,
- uczyć, że obok sukcesów, w życiu zdarzają się porażki.

Jeśli nie mamy pewności czy dziecko jest zdolne, bądź chcemy się więcej dowiedzieć o jego uzdolnieniach, możemy zwrócić się do Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej. Tam specjaliści udzielą wskazówek, jak pokierować rozwojem dziecka, jakie wybrać zajęcia dodatkowe i do jakiej szkoły zapisać dziecko.

Opracowała

Beata Byczyńska- Gruca